

Dincolo de toate calitățile pedagogice care contribuie în învățare / predare a limbii franceze, în clasă sau în afara ei, cu un suport neobișnuit și inovator, „7 jours sur la planète” provoacă profesorii în achiziția cunoștințelor. În așa fel profesorul continuă să învețe limba franceză actuală cu studenții săi, el este în formare permanentă.

Vizionând actualitățile fiecărei săptămîni, profesorul este pus în fața evenimentelor din lume, el se informează și obține cunoștințe actuale.

Astfel el este în relație nouă cu cultura care redă sens activității sale, și care prin urmare contribuie în relația pedagogică între profesor și student.

Cu dispozitivul interactiv „7 jours sur la planète” limba este purtătoare de conținut, de informație și de cultură.

Concluzii

Unul din obiectivele predării limbii franceze este formarea la studenți a competențelor : comprehensiunea scrisă și cea orală.

Cu acest dispozitiv interactiv limba este purtătoare de conținut, de informație, de cunoaștere, de înțelegere.

Deci, pentru realizarea acestui obiectiv didactico-metodic este necesară exploatarea la maximum a dispozitivului interactiv „7 jours sur la planète” în cadrul orelor de limbă franceză, considerat unul din cel mai modern instrument pedagogic.

Bibliografie

1. Michel Boiron (CAVILAM).
2. Evelyne Pâquier, Jerome Carujo. (TV5 Monde).
3. Le Français dans le Monde, 2006, N.353.

SECRETELE MESAJELOR NONVERBALE, DE LA REALITATE LA ARTĂ - LIMBAJUL CORPULUI

Marcela Șimanschi, Olga Tumoruc, Tatiana Balmuș, Natalia Doronin
Catedra Limbi Moderne, USMF ”Nicolae Testemițanu”

Summary

The secrets of nonverbal messages, from Reality to Art – Body Language

We always use body language. Even our very presence conveys a message. In our contact with other people it is impossible not to communicate. Several investigations estimate that at least 70% of the communication between people takes place through body language and tone of voice.

- 55% of communication consists of body language,
- 38% is expressed through tone of voice,
- 7% is communicated through words.

If this is the case, we express 93% of our feelings in a nonverbal way.

Rezumat

Fiecare dintre noi utilizează un limbaj al corpului. E surprinzător să realizăm că chiar prezența noastră reflectă un mesaj. Fiind parte a societății e aproape imposibil să nu comunicăm.

Unele studii științifice demonstrează că cel puțin 70% din comunicarea dintre oameni este realizată atît prin limbajul corpului cît și tonul vocii.

- 55% din comunicare constă din limbajul corpului,
- 38% sunt exprimate prin tonul vocii,
- 7% reprezintă comunicarea prin cuvinte.

În concluzie 93% din trăirile noastre cotidiene sunt exprimate prin mesaje nonverbale.

Obiective

Înțelepciunea antică nu poate fi tăgăduită. ”Vorba – este umbra faptei” susține Democrit. Nu glasul ci trupul ”rostește” cu adevărat. Structura acestui articol propune o viziune de tip integrator încercând să decodeze și să ne facă să înțelegem corect secretele mesajelor nonverbale.

Limbajul gesturilor se constituie ca un ansamblu de semne vizuale, se înțelege prin gest orice mișcare corporală, involuntară sau voluntară, purtătoare a unei semnificații care nu este exprimată prin cuvinte și care poate fi decodificată, creînd înțelesuri. Aceste semnale pot repeta, contrazice, înlocui, completa sau accentua mesajul transmis prin cuvinte. În cadrul acestui limbaj se disting gesturile propriu-zise (mișcări ale extremităților corpului – cap, degete, brațe) și mimica (mișcări ale mușchilor feței). În urma unui studiu s-a ajuns la concluzia că numai 7% din mesaj este transmis prin comunicare verbală, în timp ce 38% este transmis pe cale vocală și 55% prin limbajul corpului. Factorul cultural joacă un rol extrem de important în codificarea și decodificarea mesajelor nonverbale transmise de oameni aparținând unor culturi și societăți diferite. Procesul de comunicare se realizează totdeauna într-un episod comportamental, să luăm însă aminte următoarele : comunicarea verbală este supusă unor reguli sociale, nu se poate comunica tot și orice.

Caracteristicile etnice ale comunicării nonverbale reprezintă o valoare aparte. Voi vorbi despre semnificațiile gesturilor simple în diverse culturi :

Emblema OK spre exemplu este bine cunoscută și des utilizată, în cultura americană și europeană. Majoritatea oamenilor știu că lipirea arătătorului și degetului mare, formînd un cerc, iar celelalte trei degete fiind îndepărtate unul de celălalt, au o semnificație pozitivă, de aprobare. Însă, contrar acestei interpretări atît de răspîndite găsim în sudul Italiei acelaș gest al mîinii însemnînd : ”ești un nimic și vreau să te omor” (acel ”zero” format de arătător și degetul mare vrea să reprezinte nulitatea individului, iar degetele ce sunt lipite au forma unei seceri). Călătorind prin diferite țări este important să cunoaștem semnificația mimicii, gesturilor caracteristice țării X sau Y. Dacă în Olanda vom utiliza gestul de *răsucire a degetului arătător la tâmplă* subînțelegînd o boacănă oarecare, riscăm să nu fim înțeleși, acolo, acest gest în contrariu indică că cineva a spus o frază uimitoare.

În unele țări Africane *risul* – indică uimire, surprindere, confuzie și nicidecum veselie ori satisfacție. Nemții deseori își ridică sprîncenele drept semn al încîntării, acelaș gest în Anglia se percepe drept o noțiune de scepticism. Îndeosebi de expresiv este considerat limbajul gesturilor la Francezi, atunci cînd sunt plăcut impresionați ei obișnuiesc să apropie vîrfurile degetelor ducîndu-le la buze și, ridicînd bărbia trimit în aer un sărut imaginar. În Japonia, nu se practică salutarea printr-o strîngere de mîni, metodă, care, însă a devenit o tradiție de admirat în țara noastră. Încă un exemplu relevant ar fi următorul : dacă în instituțiile noastre autohtone de învățămînt elevul sau studentul ridică mîna în sus pentru a fi remarcat, atunci, în țările europene studenții ridică doar degetul arătător al mîinei drepte, iar dacă în Germania la finele orei se aud *lovituri de pumni* pe mesele studenților, ar însemna mulțumirea și recunoștința elevilor față de ora reușită și interesantă predată de profesor.

Să ne referim acum la felurile de gesturi nonverbale încercînd să le decodificăm și în final să le înțelegem corect :

Comportament nonverbal

- mers ager, iute, sprinten-
- poziție cu mîinile pe șold-
- poziția picioarelor încrucișate-
- mîinile încrucișate la piept-
- degetul arătător apropiat de obraz-
- ușoară atingere a nasului-
- lovirea concomitentă a degetelor ambelor mîni-
- răsucirea firelor de păr-
- mușcarea unghiilor-

Interpretare

- (denotă) încredere
- agresivitate
- stare de plictiseală
- protecție
- evaluare, contemplare
- dubii, păcăleală
- nerăbdare
- lipsa încrederii în sine
- nervozitate

Ochii, la rîndul său reprezintă ”oginda sufletului” dezvăluind stările interioare ale fiecăruia. Expresia ochilor, direcția și mărimea acestora, alături de poziția sprîncenelor contribuie la fabricarea mesajelor nonverbale. Totuși societatea a stabilit reguli care să limiteze libertatea privirii. Nu putem privi pe oricine oricît și oricum. Durata medie a privirii aruncate unei persoane necunoscute este de 1,18 sec ; durata privirii poate semnala sentimente de genul: dragoste/ură; simpatie/agresivitate; tristețe/fericire; neliniște/confuzie; amabilitate/modestie. Prin urmare, ochii sunt atît emițători cît și receptori de mesaje nonverbale, oratorul, de exemplu, trebuie să capteze privirile audienței să-i țină sub observație pentru a le monitoriza reacțiile și a-și modifica discursul astfel încît să ajungă la inima auditoriului. De aceea este esențial să nu uităm că în orice moment privirea ne poate trăda. Fiecare din Dumneavoastră își amintește de privirile mamei, ale prietenilor cît și a invidioșilor. Privirea descrie multe sentimente chiar și pe cele pe care de multe ori rațiunea nu le înțelege, sufletul și privirea știu mai multe decît intelectul.

De cîte ori făceam vreo boacăna mama mă punea să mă uit în ochii ei și să-i povestesc ce s-a întîmplat. Nu înțelegeam de ce mă obligă să o privesc...preferam să-mi dea două palme și să terminăm discuția. Dar ea insista să o privesc, și, să mă privească, de aceea nu reușeam niciodată să o mint. Există momente cînd doar o privire este suficientă.

Binecunoscutul citat ”Ochii care nu se văd, se uită”, după părerea mea poartă în sine o cu totul altă conotație și anume : -ochii care nu se văd, nu se uită, ci doar se privesc altfel în momentul reîntîlnirii, pentru că timpul și realitățile vieții își pun amprenta pe fiecare privire.

Acum voi vorbi despre un capitol total uitat – Metalimbajul care este practic un limbaj ascuns în interiorul limbajului, o unealtă ce poate fi folosită pentru a afla adevărata atitudine a unei persoane. Metalimbajul ne permite să manipulăm, dacă am da la o parte tot metalimbajul din conversațiile zilnice, ar rămîne un dialog neînsemnat, scurt și la obiect. Iată un exemplu mai clar din domeniul medicinei :

(pacientul la consultație)

Pacientul:

- bună ziua dle doctor; *(oare mă primește ?)*

(tot pacientul, insistent) :

- pot să intru? *(precis mă alungă!)*

Medicul:

- da, poftim! *(of!, ce să mai vrea și ăsta?)*

Pacientul:

- mă scuzați de deranj rog să-mi eliberați o rețetă *(hai, mai repede, că mă grăbesc!!)*

Medicul:

- vă deranjează ceva? Dureri, vomă, insomnie... *(da, da, te doare pe tine ca și...”pe mine...” se preface ! uite ce vesel e !)*

La fel de importantă este și accentuarea cuvintelor, trecerea accentului de pe un cuvînt pe altul poate transforma complet sensul unei propoziții. De exemplu : ”Cîte **animale** din fiecare specie a luat Moise cu el în arcă ?” Majoritatea persoanelor încep să numere dar răspunsul corect este ”nici unul”, Moise nu a avut niciodată o arcă, ci Noe. Dacă aș fi accentuat cuvîntul Moise, nu mai mergea fraza.

Pe lîngă limbajul corpului mi-aș dori să mă refer și la un alt tip de limbaj de o importanță aparte – cel al vestimentației. Cultura, mediul social cît și profesia ce o practicăm ne influențează comportamentul și ne determină să ne conformăm unui anumit stil de vestimentație. Din multitudinea de profesii existente cu ajutorul limbajului vestimentar ne putem cu ușurință da seama ce fel de profesie reprezintă persoana, de exemplu electricienii, bucătarii, chelnerii, pompierii, poliștii și desigur – medicii.

Concluzii

Limbajul corporal poate substitui, însoți sau prescurta varianta unui limbaj de tip verbal – sau cel scris prin prezentări simple sau picturale, chiar prin îmbrăcăminte sau accesorii, prin

semne, dar și prin actul comunicării gestuale, într-un context social. Comunicările non-verbale există încă de la începutul organizărilor sociale și au funcționat într-o coerență a comunicării. Orice comunicare non verbală este un fenomen complex și funcționează potrivit unor modele de interacțiuni permanente.

Bibliografie

1. "Comunicarea" Dinu Mihai București 1994
2. "Comparative study of how people think" Cole Michael 1998
3. "Gestures and speech" Feyereisen Piere Cambridge University 1995
4. "Relațiile interpersonale" Steve Duck 2000

TEHNICI DE REALIZARE A TESTELOR ÎN LIMBA ENGLEZĂ. MODALITATI DE PREDARE

Marcela Șimanschi, Liliana Panciuc, Elena Trincanu, Veronica Voloșciuc
Catedra Limbi Moderne USMF "Nicolae Testemițanu"

Summary

Techniques in performing English tests. Methods of teaching

There exist various techniques in performing tests, not only in english but also in many other foreign languages. Tests can give us answers to all our questions using the above mentioned Testing Techniques: subjective and objective techniques, communication or vocabulary tests, all of them are important to us. So it is with teaching-neither to mourn upon whatever we have not done yet, nor to rest on our victories, but to look at all the reasons we have, to show up again tomorrow at the classroom door ready to join our students in learning.

Rezumat

Există diverse tehnici de realizare a testelor atât în limba engleză cât și în multe alte limbi moderne existente, supuse unor studii aprofundate.

Testele ne pot ajuta cu adevărat răspunzându-ne la multe întrebări, utilizând următoarele forme de testare: subiectivă, obiectivă, testările productive și cele de recepție, de comunicare, integrative, de competență, fiind foarte binevenite.

Aceasta este realitatea în legătură cu noțiunea de predare – să nu jelim ceea ce nu am reușit să facem și nici să ne oprim la victoriile noastre fiind gata pentru o nouă revelație alăturându-ne studenților într-un studiu al limbii continue.

Obiective

Pentru majoritatea lectorilor, sala de studii este locul unde ne petrecem toată cariera noastră.

Timp de 25 sau 30 de ani ne marcăm zilele și anotimpurile intrând și părăsind sălile unde învățăm și cel mai important ne punem în practică profesia multdorită.

Într-un proces de studiu două zile nu pot fi la fel, și dacă nu vom fi precauți, toate zilele pot duce la o asemănare extrem de plictisitoare.

Testarea este o metodă de o importanță aparte în procesul de învățămînt, prin alte cuvinte le putem folosi pentru a diagnostica eforturile noastre proprii la fel ca și pe cele a studenților cât și modalități de acțiune cu ajutorul cărora elevii, sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini. Procedul de testare este o parte a metodei și reprezintă o tehnică mai limitată de acțiune.

Testele sînt utilizate în procesul de instruire pentru a măsura progresele sau dificultățile din activitatea de învățare. Obiectivele testelor vizează măsurarea cunoștințelor și a capacităților fundamentale proiectate în cadrul programelor universitare. Această acțiune presupune